

Tajemnica ziarna - siewca, który sieje wszędzie

” Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak

(Mk 4,26-27)

INTEGRACJA

Uczestnicy siadają w kręgu. Każda osoba po kolei kończy zdanie: "Gdybym był/była rośliną, byłbym/byłabym... (np. dębem, słonecznikiem, tulipaniem, trawą itp.), ponieważ..." Należy wyjaśnić swój wybór przez odniesienie do cech osobowości lub wartości.

WPROWADZENIE

Maj to miesiąc, w którym przyroda budzi się do pełnego życia. Na polach i w ogrodach widać, jak z małych ziaren wyrastają rośliny. To niezwykle, jak z niepozornego nasionka może powstać wielkie drzewo albo piękny kwiat!

[Animator pokazuje krótki timelapse pokazujący wzrost rośliny od nasiona do kwiatu/owocu, np. https://www.youtube.com/watch?v=jh_ukt8g53c]

Spójrzcie, ile czasu potrzeba, żeby z małego ziarna wyrosła roślina! W rzeczywistości ten proces trwa jeszcze dłużej niż na filmie. Osoba, która sadi ziarno, musi mieć dużo cierpliwości i zaufania. Przez wiele dni nie widać żadnych zmian, ale pod ziemią dzieją się cudowne rzeczy – ziarno kiełkuje, wypuszcza korzonki, a potem powoli przebija się przez ziemię.

Jezus często mówił o ziarnach i wzroście roślin, aby wyjaśnić, jak działa Królestwo Boże. Porównywał je do ziarna gorczycy - jednego z najmniejszych nasion, z którego wyrasta duża roślina. Chciał nam przez to pokazać, że nawet małe, dobre uczynki mogą przynieść wielkie owoce, choć czasem musimy na nie cierpliwie czekać.

SŁOWO

"Królestwo Boże jest jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu." (Mt 13,3-8)

POGŁĘBIENIE

W przypowieści o ziarnie gorczycy Jezus mówi o małym ziarenku, które staje się dużą rośliną. To pokazuje nam, że:

- 1.** Małe rzeczy mogą mieć wielki wpływ
- 2.** Potrzeba czasu i cierpliwości, by zobaczyć efekty
- 3.** Bóg potrafi sprawić, że z małych początków wyrastają wielkie dzieła

Zastanówcie się:

- Jakie małe, dobre uczynki możecie robić każdego dnia?
- Czy pamiętacie sytuację, gdy mały gest czy słowo kogoś bardzo wam pomogło?
- Dlaczego czasem trudno jest być cierpliwym i czekać na efekty naszych działań?

MAMY SIEBIE

"Ogród małych wyzwań"

Podzielcie się na małe grupy (po 4-5 osób). Każda grupa otrzymuje duży arkusz papieru, który będzie podstawą waszego "ogrodu". Teraz każde dziecko dostaje mniejszą kartkę, na której ma narysować symbol swojego małego, codziennego zobowiązania - czegoś dobrego, co postanawia robić regularnie.

Gdy wszyscy skończą, umieszczają swoje "ziarenka dobra" na wspólnym arkuszu, tworząc grupowy "ogród dobrych uczynków". Mogą dorysować elementy łączące poszczególne ziarenka - ścieżki, strumyki, kwiaty - symbolizujące, że nasze dobre uczynki wspierają się nawzajem i razem tworzą piękną całość.

Na koniec każda grupa prezentuje swój ogród i opowiada o zobowiązaniach, które podjęli jej członkowie.

MODLITWA

Panie Jezu, dziękujemy Ci za przypowieść o ziarnku gorczycy, która przypomina nam, że małe rzeczy mogą mieć wielkie znaczenie. Pomóż nam siać ziarenka dobra każdego dnia i bądź cierpliwym, gdy nie widzimy od razu owoców naszych starań. Spraw, aby dobre uczynki, które podejmujemy, rosły i przynosiły radość innym ludziom.

Amen.

Historia św. Dominika Savio

Dominik Savio był zwyczajnym chłopcem, który żył we Włoszech w XIX wieku. Gdy miał zaledwie 7 lat, przyjął swoją pierwszą Komunię Świętą i postanowił, że każdego dnia będzie starał się być lepszym. Miał proste motto: "Będę raczej umierał, niż grzeszył".

Dominik nie robił niczego nadzwyczajnego - chodził do szkoły, modlił się, pomagał kolegom, był posłuszny rodzicom i nauczycielom. Gdy miał 12 lat, spotkał ks. Jana Bosko, który prowadził oratorium dla chłopców. Dominik dołączył do tej wspólnoty i tam jeszcze bardziej rozwinął swoje talenty.

Największym darem Dominika była jego dobroć wobec innych. Pomagał zarówno kolegom w nauce jak i bezdomnym i głodnym.

Historia św. Dominika pokazuje, że nawet będąc dzieckiem, można siać ziarna dobra, które wydadzą wspaniałe owoce. Jego życie przypomina ziarno gorczycy z przypowieści Jezusa - niepozorne, ale z wielkim potencjałem dzięki działaniu Bożej łaski.

SZKOLNE KOŁO
caritas